

VÀI NÉT VỀ TỔNG THỐNG NGÔ ĐÌNH DIỆM

Ảnh: Ngô Đình Diệm trong chuyến công du Úc Đại Lợi 1957

Về thói quen

–Tổng thống có lối sống đơn giản của người độc thân, kê một giường ngủ ngay cạnh văn phòng, và Tổng thống thường ngủ tại đó. Sáng sáng Tổng thống tham dự thánh lễ.

Về tiền bạc

–Tiền lương hàng tháng của Tổng thống thì ông Võ Văn Hải, Bí thư đặc biệt của Tổng thống lĩnh tiền và giữ. Tiền này thường được chi dùng cho các dịch vụ như trả tiền com cho Tổng thống, bà bếp đi chợ nấu ăn cho Tổng thống và các nhân viên như: ông Hải, các sĩ quan tùy viên có mặt, v.v. thêm 50 đồng/ngày, và là tiền ủy lạo mỗi khi đi công cán, tặng cho binh sĩ, đơn vị và dân nghèo.

Về ăn uống

Thực đơn của bữa điếm tâm thường là cháo trắng, hột vịt muối hay cá kho và dưa món. Bữa trưa cũng chỉ là vài cái bấp luộc với tô nước trà bự rót nước sôi bọt, xong nghỉ ngơi độ nửa giờ. Buổi tối bữa ăn nhiều chuẩn bị hơn, cố nhiên là món miền Trung, họ hàng ở Huế vẫn thường gửi đồ ăn vào cho Tổng thống như cá kho... Bữa ăn tối nếu có người trong gia đình như các bà chị, Tổng Giám Mục Ngô Đình Thục thì không khí vui vẻ hơn.

Hôm nào buổi tối có dạ tiệc thết khách thì cố nhiên phải chuẩn bị thực đơn tương xứng, tuy nhiên vẫn có thức ăn thanh đạm riêng dành cho Tổng thống được mang thêm ra.

Trang phục

–Quần áo của Tổng thống do tiệm may Chya đường Lê Thánh Tôn phụ trách và cung cấp, hàng ngày ông Ân lo quần áo. Không có khách thì mặc khăn đồng áo dài. Nếu có khách thì ông Ân nhắc và chuẩn bị cho Tổng thống.

Công việc

Mỗi sáng Tổng thống nghe sĩ quan Tùy viên trình đọc thời khóa biểu trong ngày. Bác sĩ Bùi Kiện Tín thăm hỏi tình trạng sức khỏe của Tổng thống.

Công việc thì do Ông Võ Văn Hải hay ông Trần Sử trình, hay nếu quan trọng hơn thì chính ông Phó Đông lý Đoàn Thêm hay ông Đông lý Quách Tông Đức, hay đích thân các ông Bộ trưởng trình bày. Tình hình Quân sự trong đêm là phần của Tham Mưu Biệt bộ.

Vi hành

Tổng thống thường hay ra lệnh đột ngột đi thăm dân cho biết sự tình, đến các chợ, chùa, nhà thờ xóm đạo để tự tìm hiểu tình hình. Có những chuyến thăm Đô Thành mà không có Đô Trưởng tháp tùng.

Một lần năm 1962 sau cuộc bầu cử Tổng thống lần thứ hai, Tổng thống thức dậy lúc 5 giờ sáng, gọi anh Lê Châu Lộc và tỏ ý muốn đến thăm Chùa Ấn Quang để cảm ơn quý vị trụ trì đã tham dự cuộc bầu cử vừa qua. Tổng thống muốn cuộc đi thăm này “không chính thức, tự nhiên, đơn giản, và thân mật”.

Tổng thống muốn đi sớm để tránh nạn kẹt xe cho Đô Thành. Tổng thống chỉ thị cho Lộc “Anh lái xe, một xe theo sau là đủ rồi”. Cố nhiên vì an ninh cho Tổng thống, Đại úy Lộc phải chuẩn bị đầy đủ để bảo đảm an toàn cho Tổng thống.

Đoàn xe đến chùa có xe Cảnh sát Đô Thành đi đầu không đèn chớp, không còi hú, tiếp theo là xe Tổng thống, có Tham Mưu Biệt Bộ và Sĩ quan Tùy viên Lê Châu Lộc, sau cùng là xe hộ tống.

Đến Chùa thì thấy các thầy đã xếp hàng nghênh đón hai bên từ cổng vào.

Tổng thống ngạc nhiên về sự tiếp đón này và vào trước cửa thiền viện ngỏ lời cảm ơn, thăm hỏi các tăng ni hiện diện.

Tổng thống quan tâm đến việc đào tạo các cán bộ của đạo, muốn hệ thống hóa thành một tổ chức qui củ, phát triển hữu hiệu. Nhân dịp, hòa thượng Thích Quảng Liên đến chào Tổng thống và cảm ơn vì đã được Tổng thống đặc biệt gửi đi học Tiến sĩ Giáo dục tại Michigan State University. (Thượng tọa sau này làm Hiệu Trưởng Trường Trung Học Bồ Đề tại Cầu Ông Lãnh Sài Gòn).

Một hòa thượng khác nói với Tổng thống: “*Chúng tôi buồn Tổng thống!*”

Tổng thống quay lại hỏi: “*Chuyện chi mà buồn*”.

Hòa thượng nói: Tổng thống có tin vui mà không chia sẻ cho mọi người, chúng tôi còn biết năm 1959 Tổng thống đã dành tiền thưởng **\$10,000.00** [*mười ngàn*] của Tổng thống khi đoạt giải **Massasay làm quà tặng cho Đức Đạt Lai Lạt Ma**.

Tổng thống chậm rãi giải thích: “*Ừ, tôi đâu có dùng tiền nên biếu Đức Đạt Lai Lạt Ma sử dụng vào việc cần*”.

Có những việc Tổng thống đã làm trong kín nhiệm, chính Tổng thống muốn như vậy.

Thế có bao giờ Tổng thống tỏ ra không bằng lòng không?

Có chứ, giận dữ là đằng khác. Hôm đó Tổng thống đi kinh lý tỉnh Kiến Tường, khi đáp xuống phi trường thì đã có dân chúng đứng chờ đón Tổng thống, nhưng vì thấy chung quanh toàn lá cờ Công giáo La Mã, Tổng thống lệnh không xuống quay trở về Sài Gòn. Tổng thống giận, cầm cây cane động xuống sàn máy bay rầm rầm và nói: “*Đây đâu có phải Vatican?*”.

Tuy nhiên chỉ ít phút sau, Ông Tỉnh trưởng nhận lỗi vì không kiểm soát nên sự việc đã xảy ra, 15 phút sau các lá cờ Công giáo La Mã được thay thế bằng lá cờ quốc gia, cũng như biết dân chúng đã đứng chờ đón Tổng thống từ sáng sớm nên Tổng thống đã hết giận và xuống máy bay.

(trích lời kể của pháo thủ Lê châu Lộc – sĩ quan Tùy viên của Tổng thống VNCH Ngô Đình Diệm từ 1959 cho đến khi chấm dứt Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam, 1-11-1963) (Đô Thành Sài Gòn)

*Nguồn : Lịch sử hiện đại: Chiến tranh và cách mạng
Lê châu Lộc*

Nguồn: Internet eMail by Batkhuat Nguyen chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy, October 27, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*